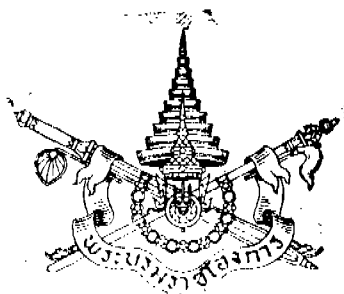

๕ พฤษภาคม ๒๔๘๕ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๕ ตอนที่ ๓๑

พระราชกำหนด
วินัยข้าราชการบำนาญ

พุทธศักราช ๒๔๘๕

ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล
คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์

(ตามประกาศประธานสภาผู้แทนราษฎร
ลงวันที่ ๔ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๔๘๐
และวันที่ ๑๖ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๔๘๔)

ชาติิตยัตติพชาภา

ปริัติ พนมยงค์

ตราไว้ ณ วันที่ ๕ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๔๘๕

เป็นปีที่ ๘ ในรัชกาลปัจจุบัน

ตอนที่ ๓๑ เล่ม ๕๕ ราชกิจจานุเบกษา ๕ พฤษภาคม ๒๔๘๕

โดยที่เห็นสมควรให้มีกฎหมายว่าด้วยวินัยข้าราชการ
บำนาญ

และโดยที่มีเหตุผลเงิน ซึ่งจะเรียกประชุมสภาผู้แทน
ราษฎรให้ทันทั่วทั้งมิได้

จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชกำหนดขึ้นไว้โดย
อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕๒ ของรัฐธรรมนูญแห่ง
ราชอาณาจักรไทย ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกำหนดนี้ให้เรียกว่า “พระราชกำหนด
วินัยข้าราชการบำนาญ พุทธศักราช ๒๔๘๕”

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชกำหนดนี้ตั้งแต่วันประกาศใน
ราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชกำหนดนี้

“ข้าราชการบำนาญ” หมายความว่าข้าราชการไม่ว่าทหาร
หรือ ข้าราชการฝ่ายพลเรือนซึ่งออกจากตำแหน่งหน้าที่ราชการ
และได้รับบำนาญ

มาตรา ๔ ข้าราชการบำนาญต้องสนับสนุนการปกครอง
ระบอบรัฐธรรมนูญด้วยความบริสุทธิ์ใจ.

๕ พฤษภาคม ๒๔๘๕ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๕ ตอนที่ ๓๑

มาตรา ๕ ข้าราชการบำนาญต้องรักษาชื่อเสียงมิให้เป็น
ผู้บกพร่องในศีลธรรมอันดีจนขึ้นชื่อว่า เป็นผู้ประพฤติชั่ว

มาตรา ๖ ข้าราชการบำนาญจะต้องถือตามและกระทำ
ตามวินัย

มาตรา ๗ ข้าราชการบำนาญต้องช่วยเหลือราชการใน
เมื่อได้รับคำเรียกร้องจากรัฐบาลหรือจากเจ้ากระทรวง เว้น
แต่อยู่ในฐานะแห่งความจำเป็นอันไม่อาจปฏิบัติได้

มาตรา ๘ ข้าราชการบำนาญผู้ใดฝ่าฝืนบทแห่งพระราช
กำหนดนี้ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเจ้าสังกัดมีอำนาจ
พิจารณาสั่งลงโทษได้ดังนี้

ก. ภาคทัณฑ์

ข. ดำเนินโทษ

ค. ตัดบำนาญไม่เกินร้อยละสิบไม่เกินสามเดือนในระยะ
สิบสองเดือน

มาตรา ๙ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชกำหนด
นี้ และให้มีอำนาจออกกฎเพื่อปฏิบัติการให้ เป็นไป ตาม
พระราชกำหนดนี้

ตอนที่ ๓๑ เล่ม ๕๘ ราชกิจจานุเบกษา ๕ พฤษภาคม ๒๔๘๕

กฎนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้
บังคับได้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ป. พิบูลสงคราม

นายกรัฐมนตรี